

Store budsjetter, små resultater

Vi er i ferd med å legge bak oss et ualminnelig kjedelig IT-år. Om ett eller to år kommer ingen til å huske 2004 som annet enn et punkt som er tilbake-lagt. Det har riktignok ikke manglet store overskrifter i løpet av året, men det faktum at de aller fleste allerede har gått i glemmeboken, gir en klar pekepinn. IP-telefoni for privatmarkedet? XP SP2? Edge? 3G/UMTS? Firefox? Joda, små brikker som kan komme til å få stor betydning i fremtiden, men definitivt ikke i 2004.

Negativt? Slett ikke. 2004 har gitt IT-miljøer flest en pust i bakken, en sårt tiltrengt og etterlyst mulighet til å konsolidere, rydde, forenkle, gripe fatt i oppgaver som i årevis har vært skjøvet til side til fordel for akutt brannslukking og håndtering av presserende forandringer.

Hvordan har så denne muligheten blitt benyttet? Knappt nok i det hele tatt såvidt vi kan se. Ballen har rullet videre nærmest av gammel vane, og der behovet for brannslukking har manglet, har det vært enkelt nok å skape mer eller mindre akutte problemstillinger med tilstrekkelig viktighet til å måtte håndteres umiddelbart. Med andre ord enda en indikasjon på at det ikke er verken utviklingshastighet eller branner som står i veien for å stoppe opp, ta et overblikk – og velge kurs i forhold til reelle behov i stedet for å rulle videre i samme spor. Det er vanen som er utfordringen, ikke tiden.

Hvorfor er det blitt slik? Først og fremst fordi vi – på mange nivåer i IT-markedet, fra driftsansvarlige og programmerere til IT-sjefer og direktører – er for lite flinke til å stille krav – i alle retninger: Til våre ledere, medarbeidere, kolleger, leverandører, i noen tilfeller også kunder. Der hvor det ikke stilles krav, forsvinner ansvarsfølelsen – og med den også muligheten til å bruke krav og ansvar som styringsverktøy i små og store endringsprosesser.

Dermed ruller vi videre og håndterer utfordringene etterhvert som de oppstår. At vi samtidig går glipp av de fleste muligheter til positiv forbedring og forandring som vår nærmest ubegrensede tilgang på teknologi tilbyr, blir ikke tildelt så mye som en kalori. I satte omgivelser blir forandring en trussel i stedet for en mulighet.

Hva har så dette med budsjetter å gjøre? Ingen ved sine fulle fem kan vel mene at IT-budsjettene i sin alminnelighet er for store? De har stagnert eller krympet i årevis, mens oppgavene har eksplodert!

Objektivt sett tror vi ikke IT-budsjettene generelt er for store. Årsaken til at påstanden likevel blir stående, er at interessen for forbedring, optimalisering og fremskritt synes å være fraværende. Tusenvis av virksomheter – i næringsliv og forvaltning – unnlater å evaluere sine behov for deretter å velge optimale løsninger og verktøy, hvilket i 9 av 10 tilfeller ville ha gitt signifikante besparelser. Unnskyldningene for å la det skure, spenner fra det banale til det innsiktsløse, men holder sjelden vann, og avslører en motvilje mot forandring som minner til forveksling om gammeldags latskap.

Mellvik-Rapporten® utkommer 11 ganger i året og utgis av:
Team Mellvik as
Postboks 54 Holmenkollen
NO-0712 Oslo
Telefon 22 14 26 47
Telefaks 22 49 35 98
Org.nr. NO 966989351 MVA

Ansvarlig redaktør:

Hanne Mellingen

Fagansvarlig:

Helge Skrivervik

Korrektur:

Kari Mellingen

Epost: info@mellvik.no

URL: www.mellvik.no

ISSN 0804-9386

Særtrykk tilbys, ettertrykk og kopiering forbudt.

Se baksiden for informasjon om abonnement og bestilling av tidligere utgaver.

Mellvik-Rapporten er et registrert varemerke tilhørende Team Mellvik as.

I andre tilfeller gjennomføres evalueringene og optimale alternativer kommer på bordet, men velges bort i siste runde på grunn av frykt for det ukjente. 'Vi vet hva vi har'-tryggheten tar overhånd. Manglende kompetanse og teknologiforståelse kombinert med tilstrekkelig romslige budsjetter sørger for at toget ruller videre i samme trauste, kostbare spor.

Mon tro om ikke trangere budsjetter ville ha bidratt til å stimulere kreativiteten? Ordtaket om at 'nød lærer naken kvinne å spinne' er fortsatt like relevant. Med mindre vi har passert et punkt hvor kreativitet og interesse for forandring og forbedring er så dypt begravet under gamle vaner at de ikke lar seg hente frem. Da er tiden overmoden for å skaffe til veie nytt blod.

Ved inngangen til 2005 tør vi håpe på mer forandring, større interesse for forbedring, og større fokus på krav og ansvar, og ikke minst en mobilisering for å heve kompetansen. Mens vi slår oss på brystet med verdens høyeste utdannelsesnivå, er situasjonen begredelig med hensyn til reell teknisk kompetanse og forståelse av sammenhenger.

I et land som flommer over av 'melk og honning' er trangere budsjetter kanskje urealistisk, men hva med en omdisponering: Mindre til utstyr og programvare, mer til opplæring og kompetanseutvikling? Overinvesteringene i utstyr med en reell utnyttelsesgrad på langt under 5% de siste årene, er intet mindre enn formidabel. Hvorfor har ingen laget en TCO- eller ROI-analyse av dette?

Ha en kreativ jul og et spennende nytt år i forandringens tegn!

Oslo, 6. desember 2004

